РЕШЕНИЕ

№ 746

София, 23.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на двадесети ноември две хиляди двадесет и пета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ХАЙГУХИ БОДИКЯН

ЧЛЕНОВЕ: ЮЛИЯ ТОДОРОВА
СЛАВ БАКАЛОВ

при секретар Мариана Салджиева и с участието

на прокурора Десислава Пиронева изслуша докладваното

от съдията Юлия Тодорова

по административно дело № 6575/2025 г.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на В. А. И., чрез адв. А. Атанасов, против Решение № 426/07.03.2025 г. постановено по адм. дело № 507/2024 г. по описа на Административен съд - Ловеч. Изложени са подробни доводи за неговата неправилност поради противоречието му с материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост - касационни основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Иска се отмяна на оспореното решение с произтичащите от това законови последици. Претендира разноски за двете съдебни инстанции. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът - Комисия за противодействие на корупцията (КПК), чрез процесуален представител, оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Върховната касационна прокуратура дава мотивирано становище за допустимост, но неоснователност на касационното оспорване. Поддържа становище за правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение, намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14- дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от страна с правен интерес по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на касационно оспорване съдебен акт.

Разгледана по същество, на основанията посочени в нея, и след проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК, касационната жалба е неоснователна.

С оспорения съдебен акт се отхвърля жалбата, подадена от В. А. И. срещу Решение № РС-КПК-4346-24-108/09.09.2024 г., ведно с Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № РСП-КПК-4346-24-108-09/16.09.2024 г., и двете на КПК. С Решение № РС-КПК-4346-24-108/09.09.2024 г. Комисията е приела, че е установен конфликт на интереси по отношение на В. А. И., в качеството й на общински съветник в Общински съвет - Тетевен и като лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПК, тъй като е участвала в подготовката и обсъждането на Решение № 84 от 08.02.2024 г. - по т. 15 от дневния ред на шесто редовно заседание на Общински съвет - Тетевен в свой частен интерес - нарушение по чл. 76 от ЗПК, като на И. е наложена глоба в размер на 5000 лева на основание чл. 113, ал. 1 от ЗПК за осъществен конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК. Със същото решение КПК е приела, че е установен конфликт на интереси по отношение на В. А. И., в качеството й на общински съветник в Общински съвет - Тетевен и като лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПК, за това, че е гласувала по т. 15 от дневния ред на шесто редовно заседание на Общински съвет - Тетевен - направеното от самата нея предложение, както и Решение № 84 от 08.02.2024 г. в свой частен интерес - нарушение по чл. 74 от ЗПК, като на И. е наложена глоба в размер на 5000 лева на основание чл. 113, ал. 1 от ЗПК за осъществен конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК. С решението на основание чл. 99, ал. 1 от ЗПК е постановено отнемане в полза на общината

от В. А. И. на сума в размер на 69.52 лева, представляваща полученото от И. нетно дневно възнаграждение за датата 08.02.2024 г. - датата на извършване на нарушенията.

С Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № РСП-КПК-4346-24-108-09/16.09.2024 г. Комисията, на осн. чл. 97 от ЗПК е решила на стр. 11, ред 2-ри и ред 3- ти отгоре надолу посочената сума с цифри и думи вместо 5069.52 лева (пет хиляди шестдесет и девет лева и петдесет и две стотинки), да се чете 10 069.52 лева (десет хиляди шестдесет и девет лева и петдесет и две стотинки).

За да отхвърли сезиралата го жалба, първоинстанционният съд е достигнал до заключение, че оспореният акт е издаден от компетентен по смисъла на чл. 92, ал. 1 от ЗПК орган, в изискуемата писмена форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съобразяване с материалния закон. Приел е, че с поведението си В. А. И. е осъществила фактическите състави на нарушенията по чл. 74 и чл. 76 от ЗПК. Посочил е, че в резултат на тези две нарушения е реализирана нематериална облага за В. И., изразяваща се в помощ и подкрепа за себе си по смисъла на чл. 72 от ЗПК. Обосновал е правен извод, че в конкретния случай конфликтът на интереси се обективира не в резултат на придобита лична облага, а в реалната възможност частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията на В. И., в качеството й на общински съветник и лице, заемащо публична длъжност.

При извършване преценка по прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, в съответствие с чл. 220 от АПК, настоящият състав приема от правна страна следното:

Оспореното решение е валидно, допустимо и правилно.

Административният съд вярно и обективно е установил относимата фактическа обстановка по делото. Обосновани са правните изводи на първоинстанционния съд, че при издаване на административния акт не са допуснати нарушения на административно- производствените правила от категорията на съществените и да налагат неговата отмяна. Оспореното решение, ведно с решението за поправка на очевидна фактическа грешка, е издадено от материално компетентен административен орган, в предвидената от закона писмена форма и при надлежно мотивиране.

Първоинстанционният съд е събрал и коментирал относимите към казуса доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички релевантни за спора факти и обстоятелства, правнозначимите доводи и възражения на страните, и е проверил изцяло законосъобразността на оспорения административен акт съобразно очертаните предели на предмета на съдебната проверка в чл. 168, ал. 1 от АПК по критериите в чл. 146 от АПК.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства и при анализа им във връзка с приложимата за казуса нормативна уредба е направен обоснован краен извод за неоснователност на жалбата срещу процесното решение на КПК, като убедително са опровергани релевираните, включително и пред настоящата инстанция, доводи от жалбоподателя за неговата незаконосъобразност. Съдебният акт е надлежно мотивиран, като фактическите и правни изводи съответстват с установените по делото обстоятелства.

Съображенията, изложени от първоинстанционния съд се възприемат изцяло от касационната инстанция, поради което и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК настоящият съдебен състав препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

Съгласно чл. 70 от ЗПК конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. От прочита на цитираната разпоредба е видно, че конфликт на интереси е налице, когато съответният частен интерес на лицето, заемащо публична длъжност, е във връзка с упражняването на неговите властнически правомощия. За да е осъществен фактическия състав на правната норма се изисква кумулативното наличие на три материалноправни предпоставки: 1. лице, което заема висша публична длъжност по смисъла на чл. 6 от ЗПКОНПИ, респ. лице по § 2, ал. 1 от ДР на ЗПКОНПИ; 2. частен интерес на това лице по смисъла на чл. 53 във връзка с чл. 54 ЗПКОНПИ, или на свързано с него лице и 3. възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето или на задълженията му по служба.

Както правилно е установил първоинстанционния съд, в случая всички тези предпоставки са налице.

Законодателят не изисква доказване на факта дали в действителност и как упражнените властнически правомощия са повлияни от установения частен интерес. За съставомерността на деянието е достатъчно да е налице формално нарушение на посочената разпоредба, водещо до възникване на съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжности. Противно на твърдяното с касационната жалба не е необходимо да бъде доказано резултатно деяние с реални негативни последици. Достатъчно е да има обосновано съмнение в безпристрастното упражняване на публична власт поради наличието на частен интерес.

Обстоятелството, че направеното от В. И. ценово предложение не е било прието от Общински съвет - Тетевен не омаловажава извършените от нея нарушения. От събраните доказателства недвусмислено се установява, че тези действия са извършени в нейн частен интерес с оглед

възможността да получи облага, предвид вече сключените от нея договори и предстоящият за сключване такъв с Община Тетевен. Спецификите на висшата публична длъжност, изпълнението на задълженията и осъществяването на правомощията, които са й вменени, предполагат при реализирането им да не се допуска никакво съмнение за съществуването на частен интерес.

Съдебната практика е категорична в извода си, че крайната, преследвана от закона цел е да се съхрани и защити доверието в обективността, безпристрастността и прозрачността при осъществяване на публична длъжност. Дори само възможността съществуващият частен интерес (безспорно установен в процесния случай) да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно и укоримо и като такова не следва да бъде допускано. Законът не търпи фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение или ведомство.

Именно с оглед избягване на горепосочените съмнения законодателят е въвел забраните по чл. 76 и чл. 74 от ЗПК, съобразно които В. И. е нямала право да участва в процеса на подготовка на решение № 84 от 08.02.2024 г. на Общински съвет – Тетевен, независимо от формата на това участие и конкретния й принос за постигане на крайния резултат, нито да гласува при вземане на решението, тъй като де факто е участвала в подготовката и гласуването на акт в частен интерес (Решение № 9943/16.10.2025 г. по адм. дело № 2696/2025 г., VI о., Решение № 7750/10.07.2025 г. на ВАС по адм. дело № 1201/2025 г., VI о., Решение № 11434/13.11.2025. на ВАС по адм. дело № 4869/2025 г., VI о., Решение № 6304 от 13.06.2023 г. на ВАС по адм. дело № 11234/2022 г., VI о. и др.).

В допълнение, в случая е налице и неизпълнение на предписаното в чл. 81 от ЗКП задължение, а именно, при наличието на частен интерес лицето да си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването.

При безспорно установено извършване от страна на В. И. на вменените с Решение № РС-КПК-4346-24-108/09.09.2024 г., ведно с Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № РСП-КПК-4346-24-108-09/16.09.2024 г. на КПК нарушения, правилни са фактическите и правни изводи относно размера на глобата, както и относно размера и основанието за отнетите в полза на държавата суми.

По изложените съображения оспореното решение, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на сторените в касационно производство съдебни разноски. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 144 от АПК касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на Комисия за противодействие на корупцията, сумата в размер на 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изречение първо, предл. първо от АПК, Върховният административен съд, шесто отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 426/07.03.2025 г., постановено по адм. дело № 507/2024 г. по описа на Административен съд - Ловеч.

ОСЪЖДА В. А. И. [ЕГН] да заплати на Комисия за противодействие на корупцията сторените разноски в касационното производство в размер на 200 (двеста) лева.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,

секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ ХАЙГУХИ БОДИКЯН

ЧЛЕНОВЕ: /п/ ЮЛИЯ ТОДОРОВА

/п/ СЛАВ БАКАЛОВ